

Daniely 2004

aneb

...co to tadý smrdí...

Daniely

10 - 12.9.

První podzimní výprava. A opravdu se uskutečnila. Po zrušení akce „Prázdniny“ to považuji za úspěch. Výjezd připravuje Tomáš. A to se vším všudy. To je dobře, to je dobře... A protože všechno, co zatím připravil bylo skvělé a velkolepé, máme se na co těšit. Akorát – jako vždycky – nejsem nadšenější z cesty vlakem...Dig.

Od: Tomas [tomas-horacek@volny.cz]

Odesláno: 8. září 2004 22:50

Komu: Hells Dig; Hells Hanka; Hells Olda; Hells Jarka; Hells Anča; Hells Majka

Předmět: Daniely - hurá na mráz

Ahoj Všichni,

tak zase po dlouhé době jsem tady. Na Slovensku bylo fakt super, budu Vám vyprávět. Jinak tady Vám posílám dispozice pro další akci.

Jede se v pátek vlakem v 18:20 z hlavního nádraží, takže sraz v 18:00 na hlaváku u pokladen jak jsou info cedule vlaků. Cena kolem 150 Kč, nevím jaká bude sleva. Jak jsem vysledoval byste to měli všichni stihnout. Kdo to nemůže stihnout ať dá hned vědět. Příjezd do Mariánských lázní je v 21:30, následuje noční prohlídka města a směr nocležiště. Spát se bude na jehličí maximálně do 15 km od města. Stává se v osm, abychom mohli v deset odjed. Jede se na přírodní rezervaci smrad'och (rašeliniště apod.) + kdo chce se může posrat po minerálním pramenu, dále se posuneme ke Kladenským rašeliništím. Dále se pojede na hrad Loket (zavírají v 17:00 hod), uděláme si malou zajížd'ku na Svatošské skály. Spát se bude někde u hradu. Předpokládaná vzdálenost 60-80 km. Z hradu se přesuneme do přírodní rezervace Soos přes české pouště(těžba uhlí), vstáváme v 8:30, abyste neremcali, že se nevyspíte, komu to nestačí se může zkroutit ve vlaku. Zpátky se vrátíme přes Františkovy lázně, vlak nám jede v 16:59 stihnout ho musíme, nebo jsme v prdeli a domů dojedem o půlnoci. Vzdálenost v neděli kolem 70 km.

Trasu Vám rozdám v pátek na hlaváku a lístky koupím dopředu kvůli slevě. Vařit si budeme sami snídaní a večeři, na oběd navštívíme nějakou hospu. Je možný, že se pudeme někam napít, tak si vezte prašulky. Podle předpovědi má být pěkně, máte jeden háček a to přízemní mrazy. Takže pořádný oblčení na spaní, noc a ráno. V neděli se má zatáhnout a sem tam přeháňky, tak s tím počítejte. Bude nás to stát něco kolem 600 Kč. Kdo má termosku, ať do ni udělá grog a veme s sebou rum, bude se nám to hodit.

Kdybych něco zapomněl, dejte vědět a já Vám to pošlu.

PS: prosím o mail či SMS zda jste to četli.

zatím čus bus Tom

Právě jste dočetli pozvánku od Tomáše. Není nijak upravena ani cenzurována. Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	2301	0	0	13

Sraz je v 18 hodin na Masarykově nádraží. Nemám tušení jak ostatní, ale já zase honím čas. A vypadá to, že přijedu do Jeskyně pozdě. Musíme odjet v půl osmnácté, jinak na nádraží nebudeme včas. Posílám SMS aby na mě nečekali. Ale osud tomu chtěl, že tramvaj se rozjela jak splašená a na Olšaňáku jsem neuvěřitelně brzy. Nákup. Do Meinla nemá smysl chodit. Tam bude fronta. Ale cestou k Jeskyni je v paneláku krámek. Tak jej vyzkouším. Mám kliku. Kromě dvou prodavaček tu nikdo není. Pozdravil jsem je a požádal o maximální rychlost při obsluze. Slyšely na to. Takže jsem vybíral a diktoval a obě dámy snášely žádané na hromadu. Zaplatil jsem, poděkoval za spolupráci a prodavačky se vyjádřily ve smyslu, že tak rychlý nákup o takovém objemu ještě nezažily. Makám do Jeskyně. Do odjezdu zbývá 5 minut. Převlékám se do jízdního, ukládám nákup do bágů a jedem! Jsem maximálně spokojen s tím, že ostatní jsou připraveni a nikdo nezdržuje. Mám vymyšleno, že pojedeme k Bulharovi, odtud do Italské, dolů k Muzeu, na magistrálu a pak odbočit do areálu nádraží přímo na nástupiště. Vyhneme se tím veškerým schodům na celém nádraží. Jenomže u viaduktu mě předjel Tomáš a zavedl nás do Bolzánovy ulice a chtěl nás hnát přes odbavovací halu. Tam fakt ne! Moc schodů, těžká kola a nekončící dav lidí. Zavádím nás Opletalkou do parku a podjezdem pod magistrálou a vyjedeme tamtéž. Všechno krásně vychází. Až na maličkost: Nevím co si o tom mám myslet. Jsou tu směrem k nádraží schody. Jak to?! Kde se tu vzaly?!!! Ještě před dvěma lety tu nebyly!!! Kretění! A tak jsme vláčení kol po schodech stejně neunikli. Vyrvali jsme je nahoru a pak už hladce dojeli na nástupiště. Tomáš došel k info tabulím, kde je sraz, pro Oldu a Anču. Ano pro Anču. Zase s náma po velmi dlouhé době vyjede. To je moc dobře. Zjišťuju, že vlak není vypraven odtud. Tedy mám obavu abychom se vešli. Přijel a nejeví známky plnosti. Nakonec po domluvě s vlakovou četou jsme naložili vše co bylo na nástupišti, vyhledali kupé a světe div se, odjeli. Zase jsme jednou přelstili nestihnutelnost.

Cestou se neděje nic zvláštního. Povídáme si a vyprávíme o všem možném, Tomáš se pokouší na obrazovce svého nového foťáku ukázat obrázky ze své Expedice po Slovensku. Ale témat pro hovory je tolik, že se na déle než minutu neudrží téma.

Tedy atmosféra na dlouhé prohlížení obrázků absolutně nevhodná. Takže po nějaké době uklízí výkřik techniky do speciálního futrálu (bágl, taška, plastový kýbl s vodotěsným víkem, brašnička, kryt na objektiv) a věnuje se obvyklému tlachání.

Také Hanka se chlubí nejmodernější technikou. Pořádila si telefon Nokia 6230. Kromě telefonování a posílání SMS umí fotit, natáčet video, přehrávat video, přehrávat MP3 nahlas, použít rádio, nahrávat zvuk a to všechno v nejlepší dostupné kvalitě.

Pouštěla nám také klip, kde v zimní krajině putuje nějaké zvíře podobné čemusi psovitému a snaží se připojit ke smečce vlků. Jarka na to Koukala pak řekla: „...**to zvíře, je to vlk kríženéj s lososem**“. Po chvilce nechápavého ticha jsme propukli v hurónský řev. Představa psa kríženého s rybou působila opravdu směšně. Nic nepomohla Jarčina snaha o opravu z lososa na losa. Naopak jsme začali původní myšlenku rozvíjet. A tak nám cesta velmi příjemně ubíhala a za nějakou dobu je tu Marienbad. Tedy Mariánské Lázně. Vystoupili jsme, vyložili kola a po odjezdu vlaku osířeli. Kolem je tma a ticho.

Překontrolovali jsme rozsah škod vzniklých přepravou, upravili kola pro jízdu a opustili nádraží. Dig.

Mariánské lázně za nočního osvětlení mi učarovaly. Bylo velmi příjemně, a tak krásně nasvícené hotely jsem naposledy viděla snad při výletě v Disneylandu.

Hnk.

Ukázalo se, že najít cestu z města není jen tak. Tomáš studuje mapu, já jedu na průzkum. Za pár okamžiků jsem se našel a naznačil směr výjezdu z města. Kromě nás tu nikdo není. Po pár metrech skončilo městské osvětlení a kromě našich výstrah není nikde ani světylko. Jedeme tmou a kam jinam než nahoru. S Tomášem jsme usoudili, že by bylo nanejvýš vhodné nás někde uložit na noc. Předpokládali jsme sice, že to nebude jednoduché, ale že to bude taková bída, to jsme netušili. Jsme v horách. Všude samé kopce a nerovnosti a když už to vypadá dobře, tak tam zase stojí voda. Ale nevzdáváme se. A výsledek se dostavil. Našli jsme. Je tu přibližná rovina a značná měkkost. Po bližším ohledání místa zjišťujeme, že kolem je rašelina. Dokonce to i odspodu trochu hřeje. Dig.

Teplo odspodu jsem já tedy necítila, ale ve spacáku mi bylo víc než příjemně. Okolní les je okouzlující, mám měkoučko pod sebou, hvězdičky nad hlavou. No co víc si může člověk přát... ☺

Hnk.

Já s Hankou a Olda s Jarkou stavíme doupata v „teplé verzi“ (bez plachty), Tomáš staví stan a Anče se kousek stranou zabalilo do cely.

(snímek pořízen ráno...)

Po teplé večeri upadáme do vln spánku. Dobrou noc.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Strážišťe	26,4	2309	7,7	10,2	5-13

Ráno 11.9. sobota

**No né, les jako z pohádky... Čekám, že někde za rohem je asi perníková chaloupka
☺. Doufám, že tu nebydlí někde loupežníci. Jrk.**

Budíme se v půl deváté, je teplo a pod mrakem. Než jsme připravili snídani začalo pršet. Dotáhli jsme doupata do plné verze ve snaze oddálit namočení všech věcí a slezli se u Jarky a Oldy a četli si z rozečtené knihy z dob Expedice s názvem Harém a při tom snídali.

Dig.

Počtení je pěkné, což o to, ale mám obavu, zda se někdy naším tempem prokousáme na poslední 650 stránku ☺.

Hnk.

Přestalo pršet. Sundáváme Jarčinu plachtu a ta se propálila o žhavý vaříč. Slušná díra. Zase jednou daň z nepozornosti. Balíme a odjíždíme. Vysvitlo slunce a vypadá to na pěkný den.

Dig.

Jo, je sice fajn, když přijdou kamarádi na návštěvu, ale nemuseli by nám děravět střechu. Střecha je moc užitečná věc, někdy skoro i víc než kamarádi... Příště až bude pršet, bude někdo z nich držet pod tou dírou ešus!

Jrk.

Odjíždíme. A hned terénem. To co Tomáš vybral jako obdivuhodnost je Smraďoch. Není to nikdo z nás ale bahenní sopky. Nebo spíš sopečky. Ale teda smrděj fest. Na tabuli píšou, že tu uniká H_2S , který smrdí jak pes.

Jo, maj to tu pěkný.

Pokračujeme terénem krásnou přírodou. A hop a Jarka je na zemi. Šikulka. Dig.

Nějak jsem zavrávala, no... Není se čemu divit. Smrdí to tu teda příšerně. Jsem nějaká přiotrávená. ☹
Jrk.

Trochu mi kazí náladu spousta poruch, které nás dneska otravují a zdržují. Zastavujeme u další zajímavosti. Jde o altánek ve kterém pramení potůček.

Nic zvláštního. Ale tenhle je plný železa. Všechno je tu červenohnědé. A stačí sáhnout do vody a ruka okamžitě dostane barvu starého železa. Nicméně je to pitné. Po velmi nedůvěřivém ochutnání konstatujeme, že je to velmi dobré. Někteří z nás dokonce jímají tekutinu do transportních nádrží za účelem pozdější konzumace. Já osobně se držím poněkud zpátky. Nelíbí se mi představa, že bych díky vysokému obsahu železa mohl začít chytat na magnet a nebo, že by při mém průchodu detekční rámy trvale pískaly. Pokračujeme. Pořád jsme v terénu. Tomášovi se podařilo po nešikovném manévru urazit zadní světlo. Provizorní oprava a jsme na silnici.

Jede se moc pěkně. Vítr se spletl a fouká nám do zad. A je to tu, máme hlad. A teda v této lokalitě bude zatraceně těžké najít nějaký podnik, kde nám uvařej. Pořád se jede pěkně. Svítí slunce a je docela teplo. Krásno. Vesnice Krásno. Kolem jsou podzimně laděné kopečky porostlé lesními velikány, ale i trpaslíky a dohromady je to pastva. Pro oči! Tak byste chtěli hned všechno sežrat! V duchu obdivování okolí přijíždíme do městečka. A mají tu otevřený koloniál.

Doplnili jsme zásoby a teď hospoda. Jsou tu dvě, ale v každé mají jen dvě jídla. Výběr padl na podnik se jménem U divočáka. A jsme tu,

objednáváme a jíme. Nic moc. Po jídle se přesunujeme na Loket. Je to z kopce, svítí slunce, je teplo, jede se báječně. Anče nějak zaostává. A to s sebou nemá ani Kubu a ani hajnýho. Po analýze je závada jasná. Anče nemá poruchu ani závadu. Ale její kolo postrádá vzduch v pneumatikách. Jen jí Tomáš s Oldou tento nedostatek odstranili, proměnila se Anča v blesk. Hned zmizela za zatáčkou. Loket. To to tady maj pěkný! A vzhůru na hrad.

Anče zůstává u kol. Prý se jí nahoru nechce. No a my ostatní jsme neprohloupili. Hrad je sice stavebně velkolepý, ale jinak nic moc. Ale... Měli jsme průvodce. Skvělého průvodce. A díky němu se návštěva hradu stala fantastickým zážitkem. Dig.

Průvodce byl dokonce tak skvělý a unikátní, že jsem se stala špiónem špiónským a hned jsem využila svůj telefon (tedy hned potom co do mě Dig kopnul ať nahrávám) a pořídila (snad nenápadně) pozoruhodný záznam neskutečně strhujícího výkladu o kterém si trůfám tvrdit, že na jiném hradu najdete jen stěží.

Hnk.

Ančí opravdu udělala chybu. Výklad byl fantastický. Průvodce byl kombinace Svěráka s Ebenem. Teda vizáží ne. Ale jinak.... Jrk.

Krátce o hradu:

První přímá zpráva o Lokti pochází z roku 1239. V té době se hrad stává správním střediskem pohraničního území mezi Čechami a Chebskem, zalidňovaného novými kolonisty. K vojenskému zajištění celého kraje ustanovil Přemysl Otakar II. tzv. manské zřízení, jemuž stál v čele královský purkrabí. Význam hradu potvrdil Jan Lucemburský a Karel IV., který jej zařadil mezi tzv. nezczitelné královské hrady. Za Václava IV. byl hrad přestavěn do podoby, kterou si ve svém celku zachoval dodnes. Za Lucemburků byl hrad dějištěm důležitých mezistátních jednání. Ve válkách husitských zachoval Loket věrnost katolictví a císaři Zikmundovi, který jej zastavil svému kancléři Kašparu Šlikovi. Šlikové se snažili získat hrad i město do dědického vlastnictví, což se jim po požáru v roce 1473 přes silný odpor měšťanů podařilo. V 16. století byl hrad opět upravován. V době stavovského odboje roku 1547 proti Ferdinandovi Habsburskému se město na rozdíl od Šliků postavilo na královu stranu. Získalo řadu výhod a roku 1598 správu kraje. Nastal úpadek hradu, který byl zčásti využíván hospodářsky. Roku 1822 byly některé budovy zbořeny, jiné sníženy. Byl tu uložen archiv, roku 1889 zřízena věznice a v roce 1898 instalovány sbírky městského muzea, pro něž byl adaptován tzv. markrabský dům. Po roce 1945 byla expozice rozšířena i do upravených prostor horního hradu.

Hrad i město jsou malebně rozloženy na svahu nad Ohří v romantickém zalesněném údolí. Tyto přednosti sem vábily řadu návštěvníků nedalekých lázní Karlovy Vary a Mariánské Lázně. Z nejvýznamnějších lze uvést J. W. Goetha, který se sem několikrát vrátil. Nejstarší stojící částí dnešního hradu, pocházející ze samých počátků jeho výstavby, je pozdně románská rotunda, pojatá později do sv. křídla jakou točitou schodiště. Ostatní stavby kolem nádvoří - brány, markrabský dům při vstupní cestě a čtverhranná hradní věž - pocházejí až z doby Václava IV. z roku 1400. Některé doplňky hradních budov a zejména dělové bašty byly připojeny až v době Šliků. Při úpravách v 1. polovině 19. století byly sneseny některé části uvnitř hradu, čímž bylo vytvořeno rozlehlé nerovné nádvoří, obklopené souvislou zástavbou budov s vyčnívajícími helmicemi věží. Dnešní přísný dojem je dán především zjednodušujícími úpravami z 1. poloviny 19. století, kterým podlehlá velká část kamenické výzdoby. Po dlouhou dobu, kdy byl hrad majetkem města, byly prováděny jen nejjednodušší opravy, takže se v interiérech jen ojediněle zachovaly doklady původní kamenické výzdoby. Některá okenní ostění a portály byly vytesány již v době Václava IV., jiné se hlásí do šlikovské doby 15. a 16. století.

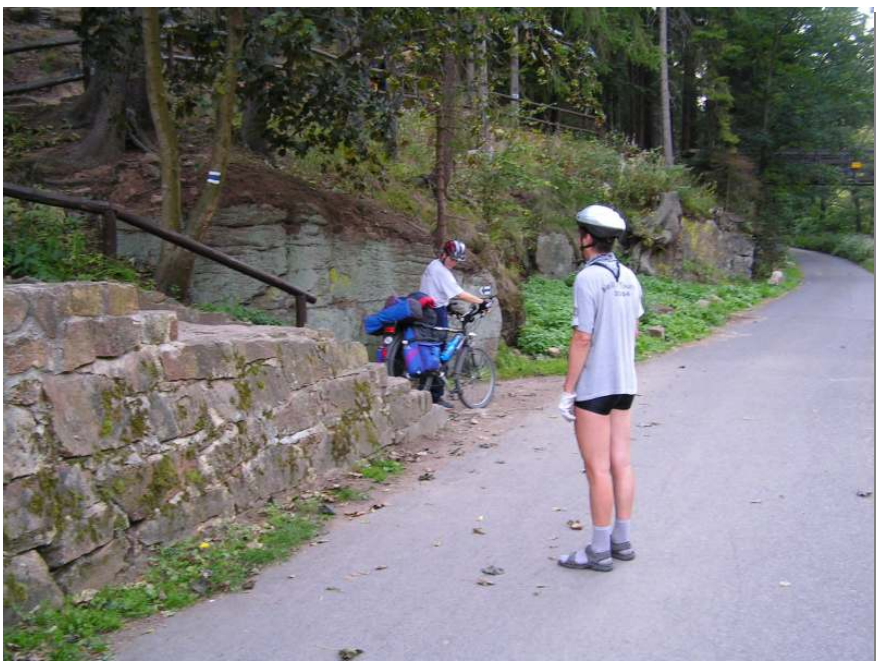

Tolik historie. A tady náš průvodce . (zvukový záznam).

Pěkné. Tak a pokračujeme. Sjíždíme k Ohři a podél ní míříme do Varů. Karlových. Jedeme terénem, jede to nádherně, nálada je skvělá. Postup se zastavil díky mostu přes řeku. Je velmi úzký a za ním jsou schody.

A hospoda. A hlavně zkamenělý svatební průvod.

U stolku rozložil Tomáš mapu a zabýval se změnou trasy. Přes rameno mu kouká Anče a domlouvají se kde a jak by bylo výhodné spát. Nevěnuji tomu pozornost až do chvíle, kdy se ke mně doneslo: „...*tam to nepude protože jsou tam ty těžební svíně*...“ kolem stolku zavládlo veselí. Jedině Tomáš umí tak pěkně vyjádřit... vlastně cokoliv.

Pokračujeme v jízdě. Než jsme se rozkoukali, ocitli jsme se na předměstí Varů. Jarka se rozhodla, že na téhle výpravě zlikviduje kromě Oldy, na kterém pořád páchá nějaké bezpráví také své kolo. Začala tím, že si schválně praskla drát v zadním výpletu. Pak si přestala fungovat brzdová světla. Zase schválně. A jako zlatý hřeb přetrhla lanko na přesmykači. Úplně nejschválnějc! Dig.

K tomuhle se ani nebudu vyjadřovat, protože každému normálně uvažujícímu člověku musí být jasné, že toto nemůže být moje chyba, nýbrž chyba technika, kteréj něčehož na Kryštůfkovi zanedbal a teď se mu to zákonitě vrátilo. Domluvila jsem. Howgh...

Jrk.

No, každý normálně uvažující člověk a to i ženská ba i blondátá, by s námi nikdy nevyjel...To jen tak na okraj...

Po úpravě a vyřazení části řazení z provozu jsme popojeli. Jen 10 metrů než Olda přišel na to, že píchnu. Zase zdržování. Během výměny duše se setmělo. Kromě toho se ukázalo, že Oldova super nová, super krásná a super levná pumpička super málo funguje. Až do teď z ní měl radost. Teď nadává a pění. Ale máme tady šikovného Tomáše a ten také vlastní pumpičku. Sice ne tak pěknou, ale zato funguje. Díky tomu se oprava zdařila a tak jedeme dál. Ocitli jsme se v Sokolovské hnědouhelné pánvi. Kdysi, když v televizi ukazovali velkolepé záběry na krácející velkorypadla a spousty vláček a mašinek, se mi to velmi líbilo a chtěl jsem to vidět na vlastní oči. Zvlášť když se technikům podařilo z místa těžby odstěhovat celý kostel. A čas šel a nikdy jsem neměl možnost se sem vypravit. A najednou... jsem tu... neuvěřitelné. A dokonce tu budeme spát. Po průzkumu okolí jsme s Tomášem našli jediné místo aspoň trochu vhodné na spaní. Pravdou je, že za normálních okolností bych si ho nevybral. Dig.

Ani se moc nedivím. Bohužel nic jiného na dojezd v blízkém okolí není. Předcházející noc bylo spinkání na mechu pod hvězdičkami ale tohle je na tvrdém podloží, s kusy opuky, vylepšené vodou padající z shůry, čerstvým hnědouhelným prachem a mourem pokrývajícím naší plachtu. Holt nemůže být každý den posvícení. ☹ Hnk.

Přivolali jsme ostatní. Stavíme doupata a Tomáš s Ančou stan. A po večeri jsme se slezli u nás a kecali a kecali až jsme to rozpustili a dobrou. Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
hnědouhelná pánev	68	2369	59,7	17	10-27

Ráno 12.9. neděle

Definitivně se probouzíme po sedmé. V noci přšlo a Hanka se nějak nesrovnala s terénem. Dig.

Kdo by se s tím taky mohl srovnat? Pravda, spát vsedě opřena o přední kolo mi moc nešlo, pohodlně ležet a spát se mi také nějak nedařilo a tak jsem netrpělivě čekala příchod rána, ranička a toužebné nasednutí na miláčka. Konečně si trochu rozhybu své zuhelnatělé kosti. Hnk.

Zvuky z ní vycházející, při pokusech a rozhýbání, silně připomínají praštění lamaného dřeva. Neboj Hani, nikdo z nás by si tě nedovolil považovat za

dřevo...Vstáváme. Od Tomášova stanu slyšíme Anču: „...co vy dva tam děláte? Já vás vidím!“ Míněna Jarka s Oldou. „**Tak proč se ptáš když to vidíš?**“ odpovídá Jarka. „**Ale já nevidím všechny!**“ zazněl Anči hlas. No a dalších pět minut jsme smíchy hotoví. Snídáme, balíme a jedeme.

Odjezd z pole je poněkud svízelný. Jak v noci přšelo, namoklo to tu, zhnusnělo a začalo lepit.

Dorvali jsme kola na cestu a provedli odbahnění. Je pod mrakem a lehounce mží. Najíždíme na silnici a vydáváme se na další pouť zdejším krajem. Jede se dobře. Teploměr na palubě ukazuje 17°C. Před polednem osvítil Tomáše nápad, že je čas oběda. Máme kliku, protože vesnice, kterou projíždíme disponuje restauračním zařízením. Jen jsme k němu přijeli a umístili kola pod střechu, spustil se déšť. Ale hustej. Kapky velikosti pink-pongových míčků začaly dopadat všude kolem a odrazem od země sprchovaly všechno a všude. No to máme kliku! Zapluli jsme do lokálu, upravili místa k sezení a objednali si. Všechno jako kdykoliv jindy. Ale tady obsluhuje cikán. A taky je majitel tohoto zařízení. Ale je světovej.

Užíváme si tepla a pohody. Anča se odpojuje a jede sama na vlak. Chce být doma dříve. My pojedeme o spoj později. Rozloučili jsme se, popřáli šťastnou cestu a ještě si užívali odpočinku. Venku se udělalo pěkně a tak jedeme dál. Chceme se zastavit na SOOSU. To je místo, které je podobné Smrad'ochovi. Akorát je to zpopularizované a upravené zejména pro německé turisty.

Kromě přírodnin

je tu i maličké muzeum.

Líbí se mi tu. Bohužel čas se nachýlil a tak musíme dál. Přesunuli jsme se na nádraží a hodinu do odjezdu vyplnili opravami. Tomáš píchnul a Oldovi se oddělil ventilek od duše. Oba přezouvají, zatímco já se věnuju opravě a rozhejbání Oldovy nové pumpičky.

A je tu čas odjezdu vlaku.

Tak tímhle jsme nejeli. Škoda.

Nicméně v naprosté pohodě nakládáme, zabíráme kupé a jedeme domů. Je krásně. Krajina za oknem uhání dozadu a z posledního vagónu vidíme toto:

V našem kupé vládne pohoda. Venku se setmělo a Jarka zaujala horizontální polohu. Nejdříve na Oldovi

a pak sama.

Dig.

Přemýšlela jsem, co si dát pod hlavu a Olda se chvilku nijak výrazně nebránil. Pak už ale celkem protestoval, tak jsem se musela přestlat...

Jrk.

A zavřely se jí oči a vypadá to, že nevnímá. Přistoupil jsem k malému testu: „Už jsme v Berouně!“ pronesl jsem dost hlasitě. Jarka nevzrušeně pootevřela oko a znechuceně pronesla: „**B!bost!**“ a oko zase zavřela. A protože teprve 100x opakovaný vtíp se stává vtípem, vyzkoušeli jsme její pozornost ještě několikrát. Nikdy se nespletla. To je dobrá, to je dobrá... A to už jsme opravdu v Berouně a za pár okamžiků je tu Praha. Vystupujeme, a dělíme se na dvě skupiny. Skupina A – ta důležitější – ve složení Dig, Jarka a Hanka se vydává na Žižkov do Jeskyně. Skupina B – ta podřadnější – ve složení Tomáš a Olda jede na Jižní město a do Jesenice. A to metrem. Takže se loučíme a my jsme za 15 minut v Jeskyni, zatímco o druhé skupině nevíme zhora nic. Odstrojujeme, převlékáme se a jedeme domů. To to zase jednou bylo pěkné. Tedy Tomáši... děkuji.

Dig.

Tak tenhle výjezd byl vskutku báječný. Jen na poslední nocležiště budu velmi dlouho neblaze vzpomínat.

Hnk.

Hrad Loket

Hrad Loket o.p.s.
Jámecná 67, 357 33 Loket, tel.: 352 684 648
tel./fax/ano.: 352 684 104, e-mail: hradloket@volny.cz
www.loket.cz

český výklad
Druh / Type: dospělí

80,- Kč

Vstupné / Entr.: 0149097

Videokarta:

Fotokarta:

80,- Kč

Cena celkem / Total:

Datum / Date: 11.09.2004

Hodina / Hour: 15.30

Návštěvní doba / Offnungszeiten

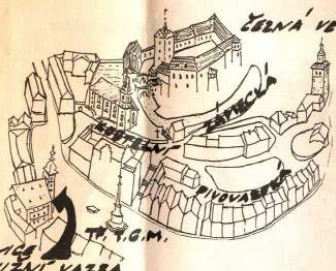
Visiting Hours / Время посещения

Hrad / Burg / Castle / Замок	
1. 4. – 31. 10.	9.00 – 16.30
1. 11. – 31. 3.	9.00 – 15.30

Muzeum knižní vazby
Das Museum der Buchbindung
The Museum of the Bookbinding
Музей книжного переплета

1. 4. – 31. 10.	10.00 – 13.00
	14.00 – 18.00
1. 11. – 31. 3.	10.00 – 13.00
	14.00 – 18.00

Denně / Taglich / Daily / Ежедневно

Památky v okolí

Zámek Kynžvart / Castle
Chateau / Schloss Metternich
Замок Кинжварт
tel./fax: 354 691 269
e-mail: info@kynzvalt.cz

Hrad a zámek Bečov
Castle and chateau Bečov
Burg und Schloss Petchau
Замок-Град Бецов
tel./fax: 353 999 394
e-mail: becov@mybox.cz

Klášter premonstrátů Teplá
Monastery Teplá
Stift Teplá
Монастырь премонастратов
в Тензлой
tel./fax: 353 392 732
e-mail: klaster.tepla@iol.cz

Hrad Loket, o.p.s., firační sbírky a expozice pojistila UNIQA pojišťovna, a.s.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	52,5	2406	36,7	15,9	9-15

Celková technická data:

Účast Pět poznánichtivých....: Tomáš, Jarka, Olda, Hanka a Dig

Oficiálně přiznaná
kilometráž

105 km

Příště

Chladivá

Trasa výpravy		
Praha Žižkov	<u>Sokolovská hnědouhelná</u>	Třebeň
Praha Masarykovo nádr.	Karlovy vary	SOOS
Mariánské Lázně	Jenišov	Nový Drahov
<u>Kladské rašeliny</u>	Chodov	Františkovy Lázně
Smrad'och	<u>Vintířov</u>	Praha Masarykovo nádr.
Popravčí louka	Lomnice	Praha Žižkov
Krásno	Svatava	
Horní Slavkov	Habartov	
Loket	Kačеров	
Svatošské skály	Hartoušov	

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Anča (Ann), Dig (Dig), Dominik (Dmk), Hanka (Hnk), Jarka (Jrk), Lenka (Lnk), Majka (Maj), Marcela (Mcl), Michal (Msh), Olda (Old), Tomáš (Tom), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{plus} 2004
Dig & Jrk & Tom & Hnk & Old & Ann
Neprodejné
e-mail: dig02@volny.cz